

Elismertük, mert megérdemlik!

Készítette: Meyer Herta

Az EVDSZ VII. Tisztújító Kongresszusán Aranygyűrű kitüntetésben részesült Kópis József (TIVISZ), Wolf Attila (MÉSZ PA), Medveczki Zsolt (MEVISZ), Urvölgyi József (VDSZSZ ÉMÁSZ), Polcz Ferenc (OVIT Szakszervezet), Ácsi Péter (DUVISZ), Kovács Ferenc (VIMÉSZ), Jantner János (PADOSZ) és Hiezl József (EDF munkáltatói oldal).

Kitüntetésük kapcsán kerestem meg őket. Elismerésükhöz és munkájukhoz szeretettel gratulálunk és további sikereket kívánunk!

Kópis József

– Mit jelent Neked ez a kitüntetés?

– Amikor tudomást szereztem a kitüntetésről, természetesen meglepődtem, mert mint szövetségi vezetőségi tag, pont azon gondolkodtam, hogy a TIVISZ kit javasoljon az aranygyűrű kitüntetésre. A TIVISZ elnöke hívott fel és mondta el, hogy ők rám gondoltak, amit már az EVDSZ állandó bizottsága felé jelzett, és ők ezzel a javaslatlall készültek a szövetségi vezetőség felé, ahol szintén megkaptam a javaslatot az előterjesztésre. Én, aki 1969-ben lettem szakszervezeti tag és később szakszervezeti bizalmi, és 2007-től a TIVISZ-en belül az ETI szakszervezeti titkáráként soha nem gondoltam, hogy egyszer majd valamikor elnyerem ezt a megtisztelő kitüntetést. Soha nem azért dolgoztam, vagy nem annak a tudatában, hanem azért, hogy a kollégáimnak a munkahelyünkön a lehető legjobban tudjak segíteni a szakszervezeti munkámmal a gondjaikon, bajaikon. Ez a kitüntetés még jobban ösztönöz arra, hogy ezt a munkát még intenzívebben és hatékonyabban végezzem szövetségi vezetőségi tagként most már az iparágban dolgozók érdekében is.

– Melyik pillanatot tartod a legemlékezetesebbnek a VII. Tisztújító Kongresszuson?

– Azt, hogy miként éreztem magam, és mit tartok a legemlékezetesebbnek, szavakkal nem is nagyon tudom megfogalmazni. A kitüntetések átadása természetesen örömteli volt és úgy gondolom, hogy minden egyes kitüntetett megérdemelten lett jutalmazva. Ha mégis ki kell emelnem, akkor a sajátom bejelentése után felhangzott üdvözlés vált számomra a legemlékezetesebbé, ahogy a kongresszus résztvevői fogadták, az számomra szinte többet jelentett mint maga a tárgy, amivel jutalmaztak. Közösségi emberként kívánom, hogy még sok kollégám részesüljön hasonlóban, mondom ezt ab-

ban a reményben, hogy az EVDSZ még sokáig dolgozik az iparági dolgozók érdekében és a munkában résztvevők megérdemelten vehetnek át kitüntetések.

Wolf Attila

– Mit jelent Neked ez a kitüntetés?

– Elismerését annak a már több mint tíz éve végzett munkának, amit előbb küldöttként, majd a MÉSZ elnökségében felügyelő bizottsági tagként, majd elnökeként, a paksi atomerőmű céggyűrű kuratóriumában szakszervezeti küldöttként, valamint 2012-től MÉSZ delegáltként a PA Zrt. üzemi tanácsának munkájában is részt veszek. Jutalmát annak a sok álmatlanul töltött éjszakának, amit a 2006-ban kezdett sztrájkunk során a sztrájkbizottság tagjaként átéltem, a sok-sok utcai harcnak, melyet hol bércemlést, hol a jogaim megtartásáért vívtunk. Mivel én folyamatosan váltóműszakba járok, és a különböző megbeszélések, tárgyalások hétköznapi vannak, sok szabadnapot is fel kell áldozni. Tehát röviden: az elvégzett munka elismerését, bár munkánk elismerésének legnagyobb jutalma a kitűzött célok elérése.

– Melyik pillanatot tartod a legemlékezetesebbnek a VII. Tisztújító Kongresszuson?

– Tóth István (Szörös) felszólalását aki mindig kemény hangon ostromozza a szervezetet és saját magát is, sokszor nem alaptalanul. Sajnos az általa elmondottak nagyon sok szervezetre és a tagokra is igazak, ezekkel a dolgokkal mi is sokszor szembesülünk a saját világunkban.

Medveczki Zsolt

– Mit jelent Neked ez a kitüntetés?

– Azt gondolom, hogy nincs az iparágban olyan EVDSZ szakszervezeti tag, aki ne érezné rendkívüli megbecsülésnek a VD emblémás aranygyűrű kitüntetés elnyerését, de még akár a kitüntetésre való jelölést is. Számomra külön megtiszteltetés, hogy a személyemre való előterjesztést Gál Rezső úr, még akkor elnöki hivatalában tette meg, s gyakorlatilag a Szövetségi Vezetőség egyhangúlag támogatja. A tavasszal megkapott Mátrai Erőműért Emleklapok társasági kitüntetésem mellett ez az elismerés erősíti meg bennem (ha szabad ennyi szerényte-

lenséget megengednem), hogy az eddigi munkámat mindkét területen értékelik az arra hivatottak.

– Melyik pillanatot tartod a legemlékezetesebbnek a VII. Tisztújító Kongresszuson?

– Kicsi iróniával talán azt, amikor az első nap végén egy sikeresen levezett munkanapot követően leköszöntem levezető elnöki minőségemből. De komolyra fordítva a szót, akkor voltam talán a legelégedettebb, amikor Gaskó István úrnak, a LIGA elnökének hozzászólásában az eddigiekhez képest jelentős paradigma váltást véltem felfedezni. Jelcsül, hogy a konföderációkhoz való viszonyunkban a múltban bekövetkezett vélt-valós sérelmeket véglegesen félre kell tenni, és sokkal inkább a jövőbeli összefogásra kell koncentrálni a magyar munkavállalók érdekében. Hogy a mindennapi életben is ez tetten érhetővé vált, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy Gaskó urat ott láthattuk az MSZOSZ-SZEF-AUTONÓM konföderációk egyesülési kongresszusának vendégei között.

Urvölgyi József

– Mit jelent Neked ez a kitüntetés?

– Egy mérföldkövet, amelyhez az ember életében csak ritkán, talán csak egyszer juthat el. Örömet, hogy mások is látják és elismerik a munkát, amit az elmúlt évtizedekben végeztem. Felelősséget és rengeteg feladatot az érdekképviseleti munka terén, mert egyre nehezebb körülmények között dolgoznak, akiket képviselünk. Egy magaslatos pillanatot, amikor vissza kell tekinteni az eddig megtett útra, mérlegre tenni a hibáinkat és eredményeinket, kijelölni az utat, és folytatni tovább töretlen lendülettel. Egy csapatot, akikhez tartozom, akik segítettek, bíráltak, ha kellett. Rendkívül meghatározó pillanat volt, amikor a kollégáim jelölték erre a kitüntetésre, ezt soha nem feledem.

– Melyik pillanatot tartod a legemlékezetesebbnek a VII. Tisztújító Kongresszuson?

– Természetesen azt, amikor a kongresszuson a kitüntetettek nevét, életútját bemutatták és ott volt az én nevem is. A gyűrű átadása, a kitüntetettek sorfala. Látni, azt hogy a kollégáim őszintén mosolyognak, örülnek a kitüntetésemnek. Ez róluk is szól, mert egy jó csapat nélkül nincsenek eredmények. Az ÉMÁSZ Szakszervezet mindig is erős tagja volt az EVDSZ-nek, ez látható az előző kongresszusok kitüntetettjeinek névsorából. És végezetül a hitvallásom: Együtt Erősebbek Vagyunk!

(Folytatás a 7. oldalon)

Elismertük, mert megérdemlik!

(Folytatás a 6. oldalról)

Polczer Ferenc

- Mit jelent Neked ez a kitüntetés?

- Nagy megtiszteltetésnek tartom az Aranygyűrűt, amelyet 60 éves tagsági viszony után vehettem át. 1953-ban léptem be a Vas-, Fém- és Villamosipari Dolgozók Szakszervezetébe. Azóta folyamatosan tag vagyok. 1956-ban kerültem az Ovitba, és már a 60-as években szakszervezeti funkciókat töltöttem be. A nagy változás 1980-ban történt, amikor beválasztottak a VSZB szervező titkárának, majd később én lettem a titkár. Alapító tagja vagyok az 1989-ben Inotán megalakított VDSZSZ-nek (az EVDSZ jogelődje - a szerk.) Létrehoztam az Ovit Tagszervezetet, amelynek elnöke voltam 1991-ig, később gazdasági munkát végeztem a szervezetben, illetve szociálpolitikával foglalkoztam a vállalatnál. 1992-ben megválasztottak a szakszervezet nyugdíjas bizottsága titkárának, majd 2002-től elnökének, amely pozíciót jelenleg is betöltöm.

- Melyik pillanatot tartod a legemlékezetesebbnek a VII. Tisztújító Kongresszuson?

- Folyamatosan részt vettem a Kongresszus minden programján, az elejétől a végéig ott voltam. Érdekel, hogyan gondolkodnak a szakszervezet jövőjéről. Tettetek az őszinte, kemény szavak a megújulás érdekében, de megmondom őszintén, hogy az én örömteli pillanatom akkor volt, amikor több évtizedes szakszervezeti munkámért „életműdíjat” vehettem át Gál Rezsőtől, az EVDSZ elnökétől. Akkor ott előtűnt az a jó érzés, hogy senkivel nem cserélnék, semmiért! Ennyi évnél munka után végtelen büszkeséggel álltam együtt az elnök úrral, aki átadta nekem az Aranygyűrűt és az oklevelet. Még egyszer köszönöm a kitüntetést!

Ácsi Péter

- Mit jelent Neked ez a kitüntetés?

- A kitüntetés az elmúlt 30 év szakszervezeti munkájának elismerése. A feladatokat közösen a tagsággal, a szakszervezeti kollektívával, a munkavállalókkal végeztük el, így ez a díj a DUVISZ szakszervezeti közösségének a sikere is. Az EVDSZ testületeiben, a munka

elvégzésében együtt dolgozó kollégák szakmai és emberi segítségét, a közösség erejét is megtestesíti az elismerés. Ezért, természetesen örömmel és jóleső érzéssel töltött el, hogy a Kongresszuson átvehettem a kitüntetést. A jövőre vonatkozóan inspiráló hatású, az előttünk, testületeink előtt álló feladatok hatékony, sikeres megoldásában.

- Melyik pillanatot tartod a legemlékezetesebbnek a VII. Tisztújító Kongresszuson?

- Egy pillanatot nehéz lenne kiemelni. Számomra több ilyen momentum is volt a Kongresszuson. Az etikai bizottság elnökének beszámolója, annak tartalma és üzenete. Testületileg a bizottság ebben az összetételben valószínű utóljára állt a kongresszusi küldöttek előtt. A választások eredményes lebonyolítása, ezáltal a vezető tisztségviselők számára szükséges bizalom megszavazása. Az elismerések átadása, felemelő érzés volt a kitüntetettek közé tartozni. S nem utolsósorban I. köszönő elnökünk búcsúztatása, mely személyének és az EVDSZ-nek szóló széleskörű megbecsülést tükrözte.

Kovács Ferenc

- Mit jelent Neked ez a kitüntetés?

- Nagy megtiszteltetés volt számomra a kongresszuson az EVDSZ Aranygyűrű kitüntetését átvenni. Több évtizedes munka eredményeként tekintem ezt a kitüntetést. A VIMÉSZ szakszervezet története olvasható a honlapunkon. Valaki egyszer erről azt mondta „csohvasni sem volt könnyű, hát még végigcsinálni”. Ez a kitüntetés nem csak az én érdemem, hanem úgy gondolom, hogy mindannyiunk, a tagság és a többi tisztségviselő kitüntetése is. Elsősorban nekik köszönhető, hogy a VIMÉSZ mindig meg tudott újulni és tovább tudott fejlődni, hogy el- lassa érdekvédelmi feladatát.

- Melyik pillanatot tartod a legemlékezetesebbnek a VII. Tisztújító Kongresszuson?

- A kongresszus legemlékezetesebb pillanatának tartom Gál Rezsőnek a méltatását, szakmai és emberi elismerését, megérdemelve mindazért, amit elhűen, kitartóan és következetesen tett hosszú évtizedeken keresztül a villamos iparág dolgozóíért, a szövetség magas szakmai színvonaláért, országos elismertségéért. Ezúton is gratulálok a páratlan szakmai munkásságához. Emlékezetes pillanatnak tartom még az új elnök és elnökhelyettes megválasztását. Kíváncsian számukra, hogy jó egészséggel, Rezsőhöz hasonló mó-

don tudják végezni munkájukat, minket egységben tartva tovább vinni a szövetség vezetését, megőrizve a villamosenergia-ipari vívmányainkat.

Jantner János

- Mit jelent Neked ez a kitüntetés?

- Óriási meglepetésként ért, amikor meghallottam a nevem. Ezt a kitüntetést a szakszervezeti munkám elismeréseként vehettem át. Azért a munkáért, amit a mindennapok során a tagságért, a szervezethez végeztem. Úgy gondolom, ezt a tevékenységemet a környezetemben levők látják a legjobban, az ő megítélésük, értékelésük irányadó számomra. Hogy ezt a munkát és értékelést az EVDSZ szintjén is elismerésre méltónak tartják, külön köszönöm.

- Melyik pillanatot tartod a legemlékezetesebbnek a VII. Tisztújító Kongresszuson?

- A Tisztújító Kongresszus mindig a bizalomról szól. Kiben bízunk, kit választunk a következő időszakra. Ebben az elkövetkező időszakban is a legfőbb feladatunk az érdekvédelem. Ezt a munkát odaadás, lelkesedés nélkül nem lehet végezni. Az a mindenkit felrázó lendületes hozzászólás, az a tette kész hevület, amelyet „Szörös” - Tóth István - barátom sugárzott felénk, azt gondolom, az volt a legemlékezetesebb pillanat.

Hiezl József

- Mit jelent Önnek ez a kitüntetés?

- Sok kitüntetésnek vagyok birtokosa, de érdeklésviseleti szervtől most kaptam először kitüntetést. Ez a kitüntetés annak a visszaigazolás számomra, hogy a szakszervezeti oldalon, az érdekvédelmi tárgyalások után, ugyanazt érezhették, amit én.

Kemény, de korrekt vitáink voltak mind a helyi, mind az ágazati érdekegyeztetési fórumokon. Mindig tisztelttem a másik oldal véleményét, és ugyanezt éreztem a partnerek felől is. Amikor nyugdíjba vonul az ember, ez egy különösen jó érzés, büszkén viszem a csomagomban.

